GERHOHUS REICHERSBERGENSIS
Admont (?), 1166-1169
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26928
Copyright: Admont, Benediktinerstift

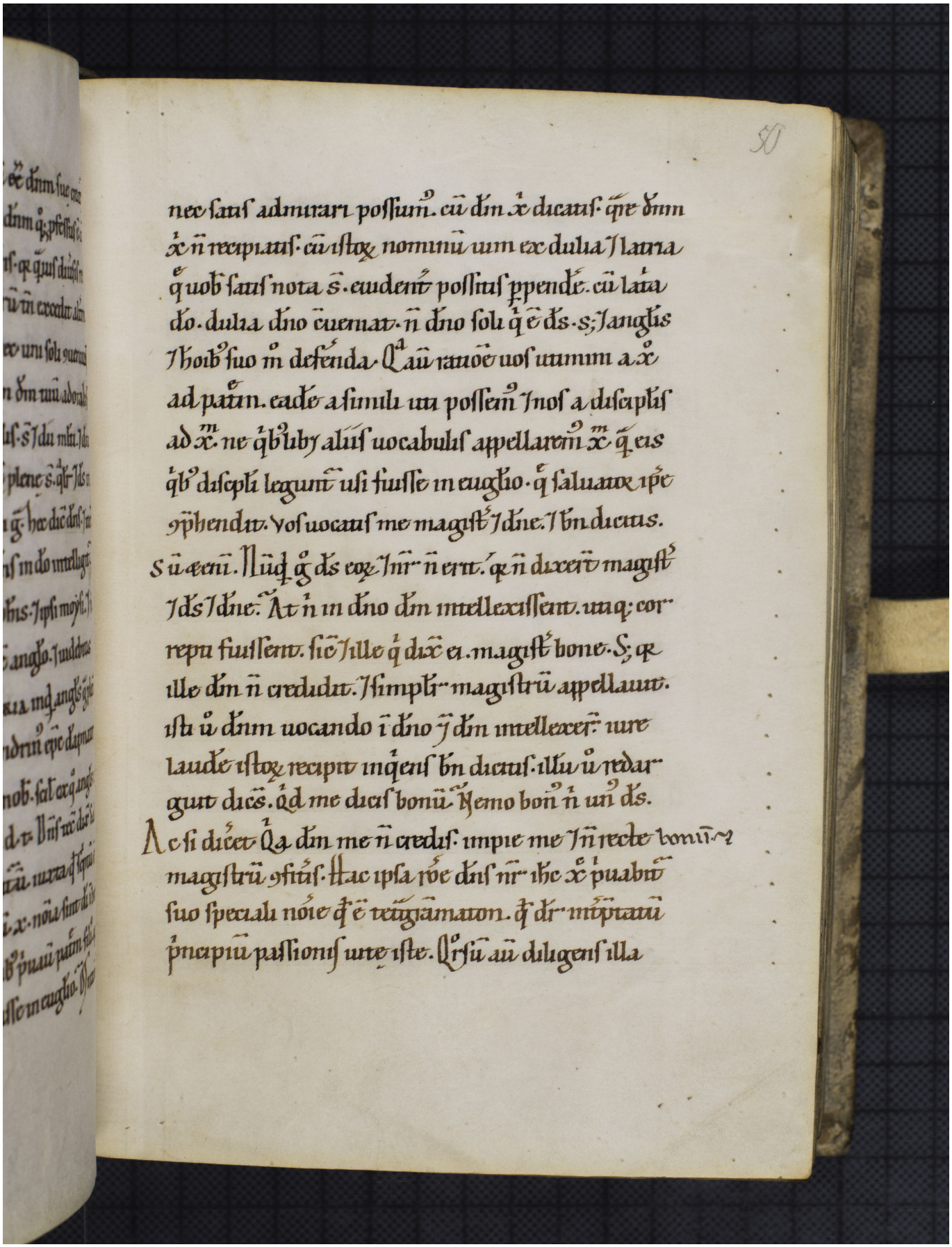

50

nec satis admirari possum. cū dīn x dicatis. qre dnm
x ñ recipiatis. cū istoꝝ nominū uim ex dulia Latria
q uob satis nota s. eudent possitis ppendē. cū Latria
do. dulia dno cuenat. ñ dno soli q ē ds. s; Anglis
Thoib suo m defenda. Qa aū ratōe uos uuum a x
ad patrn. eadē a simili uu possem Inos a discplis
ad x. ne qb lib alīis uocabulis appellarem x q eis
qb discpli legum usi fuisse in euglio. q saluatore ipe
ꝓphendit. Vos uocatis me magist Idne. Ibn dicitis.
s ūaeni. Illūd g ds eoꝝ Inr ñ erit. qr ñ dicerent magist
Ids Idne. At n in dno dm intellexissent. uuq; cor
repti fuissent. sic Ille q dix ei. magist bone. S; qr
ille dm ñ credidit. Isimplr magistrū appellauit.
isti ū dnm uocando i dno Idm intellexer: iure
laude istoꝝ recipit inqens bn dicatis. illu ū redar
guit dicēs. qd me dicis bonū. Nemo bon n un ds.
Acsi dicet Qa dm me ñ credis. impie me In recte bonū
magistrū ꝓfitis. Hac ipsa rōe dns nr ihc x puabit
suo speciali nōie q ē tetragramaton. q dr mipiatū
pncipū passionis ure iste. Qrsū aū diligens illa